

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Zdeňka Kühna v právní věci žalobkyně: **RegioJet, a. s.**, se sídlem náměstí Svobody 86/17, Brno, proti žalované: **Správa železniční dopravní cesty, státní organizace**, se sídlem Dlážděná 1003/7, Praha 1, zast. prof. JUDr. Miroslavem Bělinou, CSc., advokátem se sídlem Pobřežní 370/4, Praha 8-Karlín, proti rozhodnutí generálního ředitele žalované ze dne 2. 5. 2013, čj. 17 955/2013-PRÁV, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 21. 9. 2016, čj. 8 A 116/2013-43, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II.** Žalované **se ukládá** zaplatit ve lhůtě **3 dnů** od doručení tohoto usnesení České republice – Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1 000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně požádala dne 2. 4. 2013 o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „informační zákon“). Požadovala **1)** všechny přílohy a dodatky všech smluv o prodeji majetku či části podniku společnosti České dráhy, a.s., (dále jen ČD) žalované, v hodnotě nad 5 milionů Kč/smlouvu, a to zejména smlouvy týkající se prodeje stavebních správ, převodu části podniku žalované a převodu majetku souvisejícího s převodem řízení provozu, zejména přílohy a dodatky specifikující předměty převodu, dále **2)** veškeré smlouvy včetně příloh a dodatků týkajících se outsourcování služeb na ČD, zejména správy železniční dopravní cesty (údržby) a řízení provozu; **3)** veškeré smlouvy včetně příloh a dodatků, jimiž si žalovaná od ČD pronajímá prostory v budovách nádraží/výpraven, **4)** seznam výše uvedených smluv a **5)** seznam majetku ČD, který ČD dle informací v médiích nabízí žalované ke koupi (zejména pozemky pod kolejemi na nádražích a uzlových bodech).

[2] Žalovaná odmítla žádost žalobkyně rozhodnutím ze dne 9. 4. 2013 a generální ředitel žalované k odvolání žalobkyně toto rozhodnutí potvrdil svým rozhodnutím označeným v záhlaví. Informace pod body 1) až 3) žalovaná odmítla poskytnout, neboť se jednalo o obchodní tajemství. Informace pod body 4) a 5) poskytnout ani nemohla, neboť je neměla k dispozici.

[3] Městský soud v Praze zrušil rozhodnutí generálního ředitele žalované rozsudkem označeným v záhlaví a věc jí vrátil k dalšímu řízení.

[4] Žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) podala proti rozsudku městského soudu včasnou kasační stížnost, s níž spojila i návrh na přiznání jejího odkladného účinku. Uvedla, že právní názor městského soudu je nejenže nesprávný, ale i nepřezkoumatelný; nelze totiž jednoznačně dovodit, jakým právním názorem je stěžovatelka ve vztahu k jednotlivým bodům žádosti žalobkyně vázána, resp. jak má v dalším řízení postupovat. Pokud by poskytla informace pod body 1) až 3), způsobila by nevratné vyžrazení obchodního tajemství ČD, čímž by způsobila újmu nejen sobě, ale i společnosti ČD. Informace pod bodem 4) by byla žalobkyně oprávněna si vytvořit i sama, pokud by stěžovatelka musela nakonec informace pod předchozími body poskytnout. Informacemi pod bodem 5) žádosti stěžovatelka nedisponuje a ani to není její povinností. Podle napadeného rozsudku městského soudu by měla stěžovatelka informace poskytnout. Stěžovatelka však trvá na tom, že poskytnutím informací, z nichž některé ani nemá k dispozici, by jí a dotčené osobě vznikla nepoměrně větší újma než třetím osobám v případě přiznání odkladného účinku. Stěžovatelka dále ani neshledává existenci důležitého veřejného zájmu, který dosahuje takové intenzity, že je na něm za všech okolností nutno bezvýhradně trvat. Závěrem stěžovatelka upozorňuje na problematiku tzv. „obživlých“ rozhodnutí, ač si je vědoma, že souběžná existence dvou správních rozhodnutí (před případným zrušením napadeného rozsudku městského soudu a po něm) není sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku.

[5] Žalobkyně s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Ve vyjádření k návrhu uvedla, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by bylo v rozporu s veřejným zájmem na poskytnutí požadovaných informací, který převažuje nad soukromým zájmem stěžovatelky informace neposkytnout, jakož i se zásadou transparentnosti a efektivnosti. Stěžovatelka navíc neodůvodnila svůj návrh řádně a přesvědčivým způsobem. Závěrem žalobkyně upozornila, že dle ustálené rozhodovací praxe lze odkladný účinek přiznat jen ve výjimečných případech.

[6] Podle § 107 s. ř. s. kasační stížnost nemá odkladný účinek. NSS jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Při rozhodování o odkladném účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zjišťuje kumulativní splnění zákonných předpokladů (§ 73 odst. 2 s. ř. s.), tj. 1) výrazného nepoměru újmy způsobené stěžovateli v případě, že účinky napadeného rozhodnutí nebudou odloženy, ve vztahu k újmě způsobené jiným osobám, pokud by účinky rozhodnutí odloženy byly; a 2) chybějící rozpor s důležitým veřejným zájmem. NSS po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že v jejím případě jsou tyto podmínky naplněny.

[7] Institut odkladného účinku je institut mimořádné povahy, tedy výjimka ze zákonného pravidla v § 107 s. ř. s.; proto i k jeho využití musejí nastat mimořádné okolnosti. Současně je na žadateli o odkladný účinek, aby takové okolnosti tvrdil a podrobně uvedl, proč mají kvůli nim být odloženy účinky pravomocného rozhodnutí.

[8] NSS nejdříve posuzoval podmínku výrazného nepoměru v újmě na obou stranách sporu, tj. zda okamžité splnění povinností vyplývajících pro stěžovatelku z napadeného rozsudku pro ni představuje nepoměrně větší újmu než nevýhoda plynoucí z dočasného odložení tohoto rozsudku pro žalobkyni. Stěžovatelka spatřuje mimořádnost své situace v tom, že městský soud jí nařídil zveřejnit informace, o jejichž části se domnívá, že je potřeba je chránit jako obchodní tajemství třetí osoby, a ve zbytku, že není vůbec povinna je poskytovat, ba co víc, ani shromažďovat. V této souvislosti namítla jednak nesprávnost a jednak nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku. NSS podotýká, že tyto otázky budou předmětem řízení o samotné kasační stížnosti, a proto nemůžou obstát jako důvody pro přiznání odkladného účinku. Podstatu tvrzené újmy však stěžovatelka spatřuje v tom, že pokud by informace poskytla a NSS by napadený rozsudek městského soudu zrušil, nenávratně by se to dotklo jejich práv a práv třetí osoby - ČD.

[9] Nejvyšší správní soud považuje tuto námitku za opodstatněnou. Předmětem řízení o kasační stížnosti je totiž otázka, zda stěžovatelka měla požadované informace poskytnout

pokračování

v režimu informačního zákona, či nikoliv, resp. zda tuto otázku správně posoudil městský soud. Pokud by NSS vyřešil právní otázku ve prospěch stěžovatelky, tj. napadený rozsudek městského soudu by zrušil a tím zbavil stěžovatelku povinnosti vyžádané informace poskytnout, šlo by o úspěch ryze akademický, neboť informace by mezitím již byly poskytnuty. Naproti tomu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nemůže za této situace představovat újmu na právech žalobkyně, neboť pokud NSS shledá, že kasační stížnost je nedůvodná, poskytnutí informací se z jejího pohledu nanejvýš „pouze“ odloží na pozdější dobu.

[10] NSS přihlédl i ke skutečnosti, že jde též o práva třetí osoby, společnosti České dráhy, a. s., která v tomto stádiu řízení nemá možnost jakkoliv svá práva účinně hájit, a to bez ohledu na to, zda v případě požadovaných informací skutečně jde o obchodní tajemství, či nikoliv.

[11] NSS dále posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zkoumal přitom, zda existuje důležitý veřejný zájem, s nímž by bylo přiznání odkladného účinku v rozporu, a dospěl k závěru, že tomu tak není. NSS nezpochybňuje tvrzení žalobkyně, že obecně existuje veřejný zájem na poskytování informací, což potvrzuje i samotná skutečnost, že zákonodárce se rozhodl k jeho zachování přijmout obecně závaznou právní úpravu. V projednávané věci ovšem tento obecný veřejný zájem soupeří s důležitým veřejným zájmem, kterým je ochrana obchodního tajemství třetí osoby. Srovná-li NSS tyto dva veřejné zájmy, dospívá k závěru, že ochraně obchodního tajemství je nutno dát dočasně přednost právě s ohledem na nezvratné následky, které by nastaly v případě, kdyby NSS účinky napadeného rozsudku neodložil. Je-li ve věci samé tedy spor o to, zda stěžovatelka má, či nemá informace poskytnout, je namístě trvat na ochraně tvrzeného obchodního tajemství do doby, než NSS rozhodne ve věci samé.

[12] Soud připomíná, že usnesení o přiznání odkladného účinku může i bez návrhu usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

[13] Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti NSS nijak nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

[14] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá dle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soudnímu poplatku **ve výši 1000 Kč**. O tom byla stěžovatelka informována přípisem NSS ze dne 11. 11. 2016, který obdržela týž den. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Poplatková povinnost v daném případě vzniká dnem právní moci tohoto usnesení [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu usnesení NSS ze dne 29. 2. 2012, čj. 1 As 27/2012-32]. NSS proto výrokem II vyzval stěžovatelku ke splnění povinnosti zaplatit soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve lhůtě tří dnů od doručení tohoto usnesení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

Soudní poplatek lze zaplatit: a) vylepením kolků na tomto tiskopisu, nebo b) bezhotovostně převodem na účet soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno.

Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz v položce Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

V případě placení kolkovými známkami nalepte vždy oba jejich díly na tiskopis na vyznačeném místě. Tiskopis podepište a vraťte jej Nejvyššímu správnímu soudu. Kolkové známky neznehodnocujte.

V Brně dne 1. prosince 2016

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: